

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 7

SEPTEMBER 1975

24. årgang

La Guds Bud

være din eneste
rådgiver,
og din veg fører
aldri i
villfarelse eller
ulykke,
men i glede til
godt utfall
og til et
herlig mål.

MB

Kvar har sine opplevingar i sommar. Alle dei kan ikkje vi skrive om her. Men i menighetslivet i Orkdal har det hendt mange fine ting.

Krinsmøtet til Den norske sjømannsmisjon på Orkanger 14. - 15. juni blei ei inspirerende samling. Kjørleiken til sjømannskyrkjene steig mange grader dei dagane. Det har venteleg ikkje falle ned igjen ennå. Helga etterpå hadde vi det store 300-årsjubileet i Orkland sokn. Eksemplarisk arrangement, og god tilslutning. Vi viser til Anders P. Kvåle sin prolog inne i bladet. Mange fine tilbakeglimt gav jubileet oss, men først og

Ein sommar med mange opplevingar

fremst trur vi det var med å styrka menighetsfellesskapet.

Same veka starta NSPF-speidarane i Trøndelag sin krinsleir i Husdalen. Frå sol på søndagens jubileum, til regn og sludd veka til ende. Noen gonger er veret ublidt. Men da vi hadde gudsteneste i Husdalen fredag kveld, og smatt så vidt inn mellom regnbygene med den, var jentene i godt humør i sine regnklær.

På noen regner det, på andre skin sola. Svorkmospeidarane, som var invitert til krinsleir for Romsdal og Nordmøre i Surnadal fekk ei fantastisk leiroppleving. Ein aldeles barsk hike, men elles «sommar og soliga dagar». Ovanfor viser vi noen av resultatata frå hiken, og herleg avslapping. Inne i bladet fins det meir om dette.

Framh. s. 7.

SLEKTERS GANG

Døpte

Orkland

- 1.6. Roar Wuttudal
15.6. Kristin Bjørnbeth
Line Grø
22.6. Morten Bakken
10.8. Lena Hovde
Vegard Svendgård
Roger Enebakk
Geitastrand
18.5. Marit Fjelnseth
15.6. Hildegunn Ofstad

Orkdal

- 18.5. Siv Anny Sagmo
25.5. Øyvin Dahl
Robert Aas
Unn Stokkan
8.6. Roar Alstad
Vidar Nervik
22.6. Jan Tore Wiggen
6.7. Mona Berbusmel
Lene Grøset
Ann-Karin Buan
20.7. Øyvind Eggen (døpt i Heim k)
27.7. Knut Arild Østhus
Jan Erik Løseth

Orkanger

- 1.6. Oddvar Kvernmo
29.6. Håkon Skjølberg
Ove Dyrseth
Vidar Skaugen
Roar Enoksen
Randi Mathisen
Merethe Landrø
13.7. Terje Bonvik
Bente Noreng
Kari Noreng
3.8. Magne Gjønnes
Øystein Røhme

Vigde

Orkland

- 27.6. Erling Arthur Rian
og Solveig Bråten

- 19.6. Hallgeir Kusæther
og Oddrun Skjølberg
16.8. Reidulf Lie og Karin Sørli
23.8. Thor Olav Svorkmo
og Torild Engmo

Geitastrand

- 27.6. Arnold Ludvig Lorentsen
og Tone Andøl
16.8. Jann Birger Leknes
og Liv Astrid Sletvold

Orkdal

- 24.5. Knut Bjørkli
og Marit Synnøve Kvakland
7.6. Finn Harald Selbæk
og Eli Dahl
Ingar Melås
og Sigrun Vullum (v. i Ranek)

- 14.6. Alf Berge
og Jorunn Anette Solemslökk
Leif Peder Halgunset
og Brit Irene Liøkel
Ola Myren
og Inger Solstad

- 14.6. Arne Skaugen
og Else Marie Olsen (vigd i
Hedrum k.)

- 21.6. Egil Atle Bysting
og Åshild Solem
Fredmund Skauge
og Kari Else Hauge

- 23.6. Erik Øiene
og Eli Dahlø (Vigd i kong
Håkons k., K.hamn)

- 12.7. Bjørn Rønning
og Mildrid Olsvik
Jostein Magne Singstad
og Marlaug Bjørndal
Odd Magne Solheim
og Kari Johanne Trønsdal

- 19.7. Helge Aunemo
og Berit Kjønl
Atle Kjell Sætre
og Kirsti Stokkan
Arild Christensen
og Britt Slupphaug
Jan Woldheim
og Turid Slupphaug

- 2.8. Ottar Brox
og Oddny Kristin Solem

- 9.8. Bjørn Aas
og Laila Sofie Fandrem
Knut Stensaa
og Liv Margareth Sundli

Orkanger

- 13.6. Gunnar Kristian Sellevik
og Elin Johanne Hukkelås
14.6. Audun Grimstad
og May Wenche Meinhardt
21.6. Odd Gunnar Auset
og Anne Marie Bakken
John Inge Singstad
og Solveig Blåsberg

- 5.7. Jørleif Lium
og Britt Else Marie Holten
18.7. Gerhard Martin Jaitner
og Karin Helene Sundli
19.7. Sture Søren Sevelin
og Irene Birgitta Lind
26.7. Jan Søren Swensen Bakke
og Kirsti Sandgrind
9.8. John Olaf Antonsen
og Solrun Lie
16.8. Trond Ingdal
og Toril Karlisen

Døde

Orkland

- 3.7. Jarle Fredrik Aamot f. 1920
22.7. John T. Sinnes f. 1889.
27.7. Peder A. Hongso f. 1898
3.8. Gudrun Lium f. 1906
5.8. Kristine O. Svorkmo f. 1894
7.8. Anne O. Svorkmo f. 1908
15.8. John O. Berbu f. 1893
15.8. Telise Hongso f. 1889
19.8. Ida Øyum f. 1903

Geitastrand

- 31.7. Marie Vattengård f. 1892

Orkdal

- 15.5. Nils Langeland f. 1883
23.5. Harald Leknes f. 1913
4.6. Olava Fossen f. 1899
5.6. Kaare Svorkmo f. 1912
8.6. Karl Albin Fossum f. 1898
13.6. Kristine Gangås f. 1890
15.6. Ottar Melkild f. 1902
17.6. Rakel Evjen f. 1883
7.7. Martin Krokstad f. 1897
Ola Bakk f. 1909
18.7. John Eggen f. 1892

Orkanger

- 31.5. Sigrid Isdahl f. 1900
5.6. Kristin Brustad f. 1971
5.6. Kristian Steen f. 1886
9.6. Marit Dalsegg f. 1887
16.6. Arne Margido Løkstad f. 1907
20.6. Signe Otelie Johnsen f. 1898
27.6. Olga Marie Martinsen
29.6. Ole Reitan f. 1904
30.7. Randi Bach f. 1899
29.7. Marie Nikoline Nielsen f. 1910
9.8. Maren Ekli f. 1905

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld

Utgitt av sokneråda i Orkdal

Redaksjonsnemnd:

Anny Bonde.

Reidar Halgunset.

Redaktør: Inge Eidhamar.

Annonser:

Sigmund Haugset.

Kasserar:

Ivar Fandrem, 7320 Fannrem.

Postgironr.: 32 68 72.

Takk for gaver og kontingent.

Svorkmo Prenteverk A/S, Svorkmo

Til mine elever

Der er i verden et tonevell
så søtt som skogenes tale,
men fange tonen, det må du selv.

(Caspari)

Det er så mange toner i verden.
Tar du tid til å lytte, kan du høre
dem. Dere kjenner sangen om
blåklukkene: Hvis du lytter, kan
du høre hvor det klinger.

Selv den spede klangen fra en blå-
klokke, kan ditt øre fange inn.
Derfor: Lytt til blomstene —
bekken — trærne — vinden — fugl-
ene og menneskene — og du vil
begynne å ane noe av Guds allmakt
— som har vært og er en inspira-
sjonskilde for kunstnere, men også
for oss små amatører. Kjære elever:
Lytt når dere hører musikk! Lytt
også når dere selv spiller! Da kan
dere bli gode tolkere av livets va-
rierende stemninger som: ensom-
het — fellesskap — sorg — savn —
håp og glede m.m. Alt dette kan
tolkes i toner.

Jeg sier til hver og en av dere:
Spill deg glad!

Og —
spill din neste glad!

(Sjå side 4. sp. 3.)

PRESTEKONTORET

Den Gode Hyrdes kapell.

Tirsdag kl. 17 - 19

Torsdag kl. 18 - 19

Fredag kl. 08 - 10

Merk forandringene.

PÅ SMEDHAUGEN

St.-Hanshelg med sol kring høgdom.
Voksterliv i alle bygd.
Vårfest i Guds store kyrkjehus.
Ja, — slik er ho denne fagre råma
kring vår store jubileumsfest.
Og no står me her på denne vakre høgda
sveipt i ljøs i kveldsolglo.
Og slik ho stod her gamle kyrkja
lyste opp med åndens ljøs.
Malmtung klokka kalla hit
gruvefolk frå strev og slit.
Klokkeklang kring bygd og grender
løyste atterklang i hjartestrenger.
Lytt, — eg tykkjest høyre omen
alterljom frå Svorkmodomen
Her ho stod som tempelvakt!
Vakta vel på åsar — vollar
og så alle desse høge kollar
her — på gamle soegegrunn
bygdehartets odelsgrunn.

Her, kyrkja stod, — på Smedhaughøgda.
Som vakt og vern ho var for bygda
for dal og li — for grend og gard.
Høgt ho stod i bondens sinn
og vermde heilt til innste hjartebåga inn
gav vonfull tru i sjel og sinn.
Her gruvefolket steig til høgtid inn.
Dei knelte her ved altarring
og heilaganden senkte vart seg ned
gav trøytt sjele ro og fred.

Me stansar opp, som desse folk sin gjest
no idag ved denne kyrkjefest.
Me ser dei koma bakkane oppover hit
til kyrkje — etter dagar lang med slit.
Me ser dei knele her ved altarring.
Sjå vona lyser opp i mange tunge sinn.
Så klemtar klokka sine tunge slag
og ut av kyrkja stig dei no ilag.
Dei helsar nikkar no i kyrkjeklæde fin
og så på heimvegen dei skundar med slik ro i sinn.

Tre århundreder — for det står denne festen.
Og me treng så vel til denne friske blesten.
Gjev han vil ruske opp i slappe sløve sinn
og føre oss meire aktiv i Guds kyrkje inn.
Til Moe kyrkja, — som stod her, — no flytta er
Ho lyser no og, — vakker — som ho står der.

Ho peikar der og, — oppover med sin kross.
Men Guds store kyrkje ho lyt vera inni oss
skal Guds ånd få bustad i vårt kyrkjehus.
På Smedhaugen her me kjenner sogesuss,
Den legg slik glans om det som ein gong var
og bygde bru til tida, — me no har.

(Over til side 5)

Fluggusnapparen - venen min.

Kor eg er glad i deg vesle skatt!
Du syng for meg trufast dag og natt.
Songen din fyller hjarte og sinn.
Du gode ven — du gjesten min.

Ei lita kasse er huset ditt.
Som takk syng du glede i hjarte mitt.
Du eig ikkje mykje, men takkar endå
med song og kvitring til store og små.

Du lærer meg mykje du kjære skatt.
Du lærer meg takke for helse og mat.
Du lærer meg sjå gjennom tårer
og gråt
ein Gud som i allting er med og attåt.

Ha takk lille ven for kjærleik og song.
Takk for den gleda du gav
enn eingong.

Må eingong mi glede nå inn til deg
som takk for kvar stund
du velsignar meg.

Asbjørg Svare

Ver snill mot fuglar og dyr

Vi veit alle kor forsvarslaust eit lite dyr er. Og kor redde og vare dyra er for oss menneske. Vi er redde vi og når nokon trugar oss og vil ta frå oss noko vi er glade i. Ei mor som misser ungen sin sit att i djup sorg — ein unge som misser mor eller far likeins.

Slik er det med dyr og fuglar og. Dei er glade i ungene sine. Høyr berre på songen deira når dei har funne make, byggjer reir og får ungar. Kva ville våren vera utan fuglesong?

År etter år opplever vi likevel at desse små, forsvarsause fuglane må li for vår del. Vi som er fedre og mødre må fortelja ungene våre at ei fuglemor gret når vi tek egg og ungar frå henne. Ho gret sjølvsgagt ikkje som vi med tårer og hikst, men inne i bringa kjenner ho og vondt. Ho tilgjev, gløymer og syng for oss likevel. Det er meir enn kva vi menneske gjer når

nokon er stygge mot oss. Vi burde gjera det, tilgjeva og gløyma, men det er ikkje alltid like lett. Kjære far og mor: Sei til ungene dykkar at fugleegg og fuglereir må få vera i fred.

Berre få meter frå huset vårt, i ei bjørk på andre sida vegen, har vi sett opp fuglekasse. I fjor sumar fekk lauvsongaren to kull ungar. Mora og faren song for oss døgnet rundt, og i år syng kanskje ungene med. I vår kom fluggusnapparen til kassen, ein liten, vakker fugl med slik glad song. Mann og kone bar mose og strå til reiret, og vi gledde oss alle over å kunne hyse ein slik liten skapning. Så ein dag, medan mora ruger og faren syng i bjørka ved sida av, finn to gutungar på å klive opp og øydeleggje reiret! Dersom mor og far deira har gløymt å advare, veit eg at skolen har mint dei på å vera gode mot dyr og fuglar.

Vi var alle lei oss den dagen det skjedde — og er lei oss no og, men dersom fuglen tilgjev, må vi vera like store vi og, tilgjeva og gløyma. Men vi har lov til å koma med ei lita bøn: Tenk over kvar gong du er stygg mot ein fugl eller eit dyr: Det gjer vondt, dei gret og lir — og døkk har lært — heime kanskje — iallefall på skolen at «du skal ikkje slå ihjel». Det tyder ikkje berre slå til daude, det tyder og at vi ikkje må gjera vondt mot nokon, korkje dyr eller menneske.

Tida er inne til å dane søskenring av naturvener — også i Orkdal. Dersom vi går saman — lyfter i flokk — kan vi kanskje makte å hindre slike små tragediar — og også større sår i naturen og på naturen. Dersom ei gruppe frå naturfaglina på gymnaset t.d. vil gjera det første opptaket til ein feltbiologisk foreining — dane den første lekkja i ringen — vil mange, mange vener slå følge. Om nokre år står kanskje ein vaksen mann midt i ringen og angrar fugletragedia frå den gongen han var liten og dum.

Song og musikk

På side 3 gjengir vi Magnhild Hoff sine tankar til elevane sine ved avslutningskonserten for studieåret 74/75. Den tradisjonelle og rikhalde konserten blei halden på Orkanger aldersheim. Alt til stor glede for pensjonærar og foreldre. Også kaffi, og kaker som Orkanger menighetsforening sto for.

Heldigvis har song og musikk alltid hatt plass i kristent menighetsliv. Men noen periodar har vore tørrare enn andre. Og dei periodane har mangla vesentlege impulsar. Heldigvis er vi inne i ei tid der tonane igjen har fått dyrkingsrom. Vi trur at i gjenopplivinga av kyrkjemusikken gjennom tidene, og i nyskaping av i dag, har gudstenestelivet sine største impulsar å hente i vår tid.

På denne bakgrunn må kyrkjekora igjen få sin plass i kyrkjelivet. Organiststillingane må styrkast og utbyggast. Barne- og ungdomskor må opparbeidast. Ein av dei praktiske tinga som her må bli løst, er oppretting av fast organiststilling ved Orkland kyrkje.

Men med Magnhild Hoff som bakgrunn, må vi og minne om noe vidare. Privatundervisninga i musikk hos musikkklararane i bygda til hausten. Kva tid får Orkdal sin musikksskole?

Orkdal Sparebank

Orkanger . . . kl. 08.00 - 15.00
Torsdager . . . kl. 08.00 - 18.00
(Tlf. 80 450)
Fannrem . . . kl. 08.00 - 14.30
(Tlf. 82 191)
Selbekken . . . kl. 09.00 - 14.30
(Tlf. 115)

Lørdager er alle kontorer
stengt.

Svorkmo Prenteverk A/S

Vend Dykk til oss når det
gjeld trykking av blad, tids-
skrifter, forretningstrykk
m.m.
Telf. og post: 7330 Svorkmo.

(Framhald frå side 3)

Difor vil me stanse opp og minnast alle deim som i jorda her har fått så trygg ein heim. Dei levde her i livsens harde strid og henta von og trøyst frå kyrkja her, i all si tid. Her møtte dei med tvil og von og tru. Her vart det opp til himlen bygt så sterk ei bru. Eg tykkjer reint at deira ånder sviv om oss her — i eim. Me merkar deira pulsslag her i skog og mark i vatn — stein. Dei sviv om oss her i glede — sukk og gråt. Han sveiv slik opp og ned den harde livsens båt så lyden blir eit blandakor i moll og gledelått og lagar liv og høgtid over stemne vårt.

Me treng til ro — og sjå på vegar som dei gamle gjekk så finn me heller vegen framover, — sjølv om me skodde fekk Er dalen kringom Svorkmo ofte kalla mørk og trong, så er det over alle åsar her, både luft og ljøs og rom. Og alle kyrkjetårna tri — dei peikar opp mot ljøs og dag og difor takkar me dei gamle for leia dei oss gav. Me treng så vel til kyrkjehus — det faste punkt for oss. Me treng til å få kvila, ved kyrkjas faste kross. Og dei som søv i jorda her, skal standa opp att, som det skrive står. Da blir det større St.Hanshelg hell no, med evig ljøs og vår.

Anders P. Kvaale

tid og håp. På Surnadalsleiren deltok 36 Svorkmospeidarar. Tre gitarvar og på ei veker hard ledartraining på Sunnmøre. Framh. side 7

Den lykkelegaste i verda!

Baden Powell skriv ein plass: «Ein mann påsto han var den lykkelegaste mann i verda! Eg måtte fortelle han om ein som var enda lykkelegare — meg sjølv».

Vi gjengir bilder av noen lykkelege arvtakarar etter BP i dette nummeret. På 1. sida May-Britt Svorkdal, Marie Tronvoll og Anne Grytdal. Her Bjørg Aa, Ingar Haugen og Steinar Svorkdal. Det viser strev, kvild og læring på speidarleiren i Surnadal i sommar. Dei får stå som representantar for dei mange lykkelege og greie ungdomane. Dei er festlege å vere i lag med. Her er avgjort fram-

VÅR MENIGHET

Prostidagen

for Orkdal prosti blir arrangert på Svorkmo 21. september. Det blir åpna med gudsteneste i Orkland kyrkje kl. 11. Seinare blir det mat å få kjøpt på Svorkmo misjonshus. Vidare blir det ettermiddagsmøte. Ein reknar med stor oppslutning frå heile prostiet. Formann i prostrådet er Reidar Halgunset.

Gåver til Moskjerka

Som før nemnt ga Marie Andersen f. Heyerdals legat 41.600,— kr. til glasmåleria. Orkla Industrier betalte ein messehakk til kr. 5.000,—. Elles har dei ulike kyrkjefonda dekt utgiftene. Det gjeld restaureringa av alttavla, putene i benkene, dåps-sakrestiet (med ein del kommunal støtte), antependium og prekestolklode. Til slutt, og ikkje minst alterduken. Det var Kyrkjeringen på Svorkmo som ordna med denne. Duken er sydd av Solveig Karlsrud.

Salmar 73

Dette tillegget til salmeboka er tatt i bruk i Orkland og Orkanger kyrkjer. Vi trur det snart kjem i dei andre og. Det er svært mange gode salmar der. Men ein god del melodiar er ukjente. Derfor tilrår vi folk kjøpe seg salmeheftet på bokhandelen, og sette igang med treninga. Det er ein god syssel heime og. Ein vil bli berika av det. Ein annan grunn til at det er klokt å skaffe seg boka privat, er at salmane er mye brukt i NRK. Å syng med radioen er og ein fin måte å lære melodiane på.

På Tjønnåsen

var det jonsokkveld med 75 oppmøtte. Triveleg midtsommar ute i marka. Tjønnåsen skal elles reparerast utover hausten, så her trengst det innsats. Plassen er elles alt brukande.

Søvasskjølen fjellkyrkje

Komiteen som har arbeidd med dette ser seg no ferdig med sitt arbeid som berre skulle vere eit opplegg i planleggingsfasen. Komiteen har

Framh. s. 7

Helsing frå Orkdals misjonærar

For oss som bor i HongKong, er det litt av en overgang å komme til Norge.

Den rene luften, stillheten, skogviddene og fjellene får oss til å stoppe, lytte og undres.

Det bor omtrent like mange mennesker i Norge som i HongKong. Forskjellen er bare den at i HongKong bor det fire millioner innbyggere på et begrenset lite byområde, mens i Norge er folket spredd utover hele det langstrakte landet.

I HongKong bor folk stuet sammen i kjempestore leiegårder med gjennomsnittlig 3000 mennesker i hver leiegård.

Det kan bli mange nabo-problemer når alt skal være felles, fra toilet og vann til trappeoppganger og tumleplasser. Men chineserne er mye flinkere diplomater i tvistesaker med naboene enn vi romstore nordmenn.

Eller hvordan tror dere det ville ha artet seg om folk herhjemme skulle ha stått i kø ved en springvannskraner for å hente vann til morgenkaffen?

Men det er ikke bare nabodiplomati folk i HongKong har bruk for. Leilighetene deres er knøttsmå, ofte kun ett eneste rom på 3 m x 3. Her lages maten, her sover, spiser og «bor» hele familien.

En familie består gjerne av tre generasjoner: besteforeldre, foreldre og barn.

Noe slikt som gamlehjem finnes knapt.

Dersom det er mulig å finne arbeide, så har ofte både far og mor jobb ute. Da er det besteforeldrene eller de største barna som må passe de små. Der det ingen besteforeldre er og de største barna for små til å stole på, hender det at foreldrene stenger barna inne i enromsleiligheten når de går på arbeide om morgenen.

Mange av disse fattige er flyktninger. De har ikke bare fattigdom og nød å kjempe med, men ved siden av den daglige kamp for til-

SØNDAG ER KYRKJEDAG

værelsen, har de også en tung byrde av vonde minner. . . .

Selvfølgelig er det også et annet HongKong: Luksusbyen, rikfolkstrøket med høye, tykke murer omkring. Dit inn når ikke den råtne lukten og stanken fra åpne kloakker og halvmørke bakgater. Kjempestore, messingbeslåtte porter fører inn til disse herskapshusene i praktfulle, eksotiske parklignende hageanlegg.

Men det er ikke menneskene i disse luksusstrøk vi omgås.

Vi bor og arbeider sammen med de fattige, de elendige og forkomne. Det er disse vi forsøker å hjelpe, trøste og glede. Vi gir dem det største av alt: evangeliet om Jesus, han som elsker alle mennesker.

Nå hører vi riktignok sterke røter her i vesten som beskylder oss misjonærer for at vi kun er opptatt med det hinsidige og himmelske og med å frelse sjeler.

Mon om de som slynger ut disse beskyldninger er klar over at de norske misjonsfolk sendte ut misjonærer som bygde hospital og skoler, lærte folk å lese og skrive og hjalp folk i deres nød og hjelpsløshet lenge før såkalte fagfolk og eksperter hadde tanker og planer om noen som helst u-hjelp!

Nei, den som har levet og arbeidet mellom ulykkelig og forkomne mennesker i snart 40 år har sett for meget av menneskelig lidelse og elendighet til å kunne slå seg til ro og lukke øynene for legemlig og timelig nød. Men vi har også sett for meget av åndelig nød og fattigdom til at vi kan si til dem som ikke kjenner Jesus Kristus: «et, drikk og vær glad». Vi vet og har erfart sannheten av at «mennesket lever ikke av brød alene». De som tror de kan klare det, vil en dag oppdage at de er de lutfattigste av alle. —

Tilslutt en hjertelig hilsen og takk til dere alle som følger med oss i arbeidet ute i HongKong. Takk for forbønner og gaver til misjonsarbeidet.

Eli og Emil Aarsheim

SØVASSKJØLEN
FJELLKIRKE

postgiro 3675436 GJØLME.
EI KIRKESAK FOR ALLE
I ORKDAL.

Misjonsjubileum i Orkland

Asbølljåren NMS foreining fyller 100 år. Det blir tilbørleg høgtida med misjonshelg i Orkland 14. sept. Bygdas eigen misjonær, Eli Aarsheim blir med, og kretssekretær Sverre Røvik. Vi møtest til gudsteneste i kyrkja, kl. 18 er det festmøte i misjonshuset. Vi reknar med at misjonsinteresserte frå eit vidare område møter opp denne dagen. La det bli hausten si store misjonsamling. Spesielt inviterer vi alle misjonsforeningsmedlemmer i heile Orkdal prestegjeld. Det skal m.a. finnast omlag 20 NMS-foreiningar.

Vi sit framfor oss med ei misjonsrekneskapsbok frå 1856. Sirleg ført, og med namn og sum for kvar som ga. Misjonsgloden brann før Asbølljåren foreining blei stifta. Det er mannsnamna som dominerer. Boka er funnen i Paul Kviknes rike og forunderlege samlingar. Det å vere omgangsskolelærer og misjonsmann hørte saman. Dei var ikkje borte vekk dei gamle. Kanskje misjonsjubileet vil føre til ny mannsinnsats i misjonen?

Elles noterer vi oss at slektsarven er stabil. No er det Målfrid Kvikne som er formann i den jubilerande foreininga. — Vel møtt!

*

Hilsen fra Furnes

Som tidligere medarbeider sender jeg de beste lykkønskninger til 100-års jubileet. — Jeg minnes med takk de mange gode stunder vi hadde først i den egentlige Asbølljåren misjonsforening og siden etter sammenslutningen med den såkalte ungpikeforeningen.

Ofta kan en vel fristes til å tenke smått om det arbeid som foregår i en slik forening. Men da gjelder det å kaste blikket utover og få øye på den fantastiske, verdensomspennende virksomhet misjonen er, noe som kaller på støtte fra oss alle.

100 år er en lang periode. Mange er de misjonskvinner som trofast har deltatt i løpet av denne tiden.

Vi husker med takknemlighet mange av dem. La deres eksempel følge oss og mane til fortsatt innsats i tiden som kommer.

Lykke til!

Med hjertelig hilsen

Synnøve Koren

GAVER til bladet

Orkdal

Ola og Beret Kirkaune 20. Gjertine og John Ødyn 15. Arnfinn Nesset 10. Brynhild Nordtømme 10. Beret Blomli 10. Bjørg og Svein Raanes 20. Randi Sveeggen 20. Olav Gjøås 10. Jarl Fagerholt 10. Gjertine og Ola Solhus 20. Ellen Ekli 10. Morten Andøl 20. Ole Svee 10. Bjarne Andresen 20. Sonja og Erling Ustad 20. Hanna og Karl Dørdal 20. Matea og Arnt Søvassli 20. Olav Haugen 20. John Aa 10. Beret Metli 10. Sigrid og Anton Løvås 50. John Gimse 10. Johs. Eldevik 20. Dagmar Sundli 20.

Geitstrand

Ida Aasen bet. kr. 15. Karen S. Meland 10. Anders Ofstad 20. Kristen Hukkelås 10. John Aasen 12.

Orkland

Signe og Trond Berbu bet. kr. 20. John K. Stubban 10. Anders O. Houston 20. Eimund Asbøl 20. Kjellfrid og Otto Larsson 20. Marit og Olav Dalen 10. Samuel Pettersen 10. Jenny Rise 10. Jorhild og Ola Ljøkjeld 20. Ingeborg og Ola Gumdal 10.

Orkanger

Harald Røhme bet. kr. 20. J. Lilleholte 20. Tora Liøkelsøy 10.

UTENBYGDS:

Margit Uidal, Arendal bet. kr.20. Anny og Oddmund Skjølberg, Gjøvik 20. Margit og Asbj. Lefstad, Tr.heim 20. Stein Brage Rånes, Vestsmøla 10. Sigrid Reitan, Børse 25. Oline Vuttudal, Tr.heim 10. Sverre Thoresen, Tr.heim 10. Marie Sveeggen, Porsgrunn 50. Marie Mjøen, Oslo 20. Violet og E. A. Kvarnshom, Seattle Wash. U.S.A. 50. Hjørdis Bjørseth, Stjørdal 20. Anne Ofstad, Meldal 20. Karen Wormdal, Tr.heim 10. Hilda Skomsvold, Fosslandsosen 20. Nora Stensås, Skaun 5. Jenny Fuglerud, Sylling 20. Oddveig og Harald Eikli, Tr.heim 20. Ingebjørg Storvik, Aureosen 20. Inger Åkvåg (Aakerøy), Grong 10. Johan Asphjell, Rustefjel-

er ikkje heilt menneske utan religion. Dette er tankar som moderne psykologi også meir og meir innser. Her ligg også hovudgrunnen til dette: «Lykkelegare enn den lykkelegaste i verda».

Hjertelig takk for all utvist oppmerksomhet og deltagelse ved vår kjære mor Kristine O. Svorkmo's bortgang.

Barna

ma 20. Oddbj. Sundli, 6600 Sundalsøra 20. Bjørg Bakk, Høgbyvegen 6. Hønefoss 10. Erling Johansen, Sakshaug 50. Jorunn Skjølberg, Heimdal 20. Egil Nilsen, Rotsundelv 10. Solveig og Ivar Svorkmo, Løkken Verk 25.

Ein sommer med mange - - -

Fram. frå s. 1.

Vi minnes også Musica Sacras sommarskole med sin laurdagskonsert i Orkland 5. juli. Snakk om reine stemmer. Her var mye nytt og ukjent, men så oppløftande.

Kva skal vi meir ta med av sommarens blomsterbukett? Ja, sjølv sagt alle vakre brudene. Vi har hatt mange vigslar. Glade unge som har gitt kvarandre sitt ja. Det har rett ut sagt vore festleg.

Og så noen andre blomster. Takkens blomster, og tårenes. Noen har følgt sine kjære til grava. Men da er det også godt å få vere i kyrkja — og få sjå himmelstigen.

Konstads Bokhandel

Orkanger.

Bøker - Papir
Skolemateriell

80 år i bygdas tjeneste

Moderne butikk - Godt vareutvalg.

Bensin- og servicestasjon.

Velkommen inn.

Svorkmo
Handelssamlag

GUDSTENESTER

7.9. 15. s. i treeining

Orkdal kl. 11. Spr. Rogstad. Offer til Iko. Menighetsmøte umiddelbart etter høgmesse.

Geitstrand kl. 11 res. kap. Eidhamar. Nattverd. Buss frå Råbygda.

14.9. 16. s.i. treeining

Orkland kl. 11. Festgudst. i anl. NMS 100-årsjubileum. Res. kap. Eidhamar, Kretssekr. Sverre Røvik og

Misjon. Eli Aarsheim. Offer til NMS. kl. 18 festmøte i Svorkmo misjonshus.

Orkanger kl. 11. Spr. Rogstad. Offer til Orkanger s. sk.

21.9. 17. s.i. treeining

Orkland kl. 11. Høgmesse v spr. Rogstad. Prostiets kyrkjedag. Orkland mannskor. Offer til prostirådets arbeide.

kl. 14 festmøte i Svorkmo misjonshus. Andakt v. spr. Tale av Misjonær Inger Jakobsen. Samtale over ein kaffekopp. Svorkmo musikklag.

28.9. 18. s.i. treeining

Orkdal kl. 11. Spr. Rogstad. Nattverd. Offer til de 4 diakoninstitusjonar.

Orkanger. Res. kap. Eidhamar. Offer til Søvasskjølen fjellkyrkje. Nattverd.

5.10. 19. s.i. treeining

Orkdal kl. 11. Res. kap. Eidhamar. **Geitstrand** kl. 11. Spr. Rogstad.

Utdeling av «Mi kyrkjebok» til 4-åringar. Offer til søndagsskolen. Buss frå Husdalen.

Orkland kl. 16. Familiegudstjeneste. Utdeling av «Mi kyrkjebok»

12.10. 20. s.i. treeining

Orkland kl. 11. Res. kap. Eidhamar. Nattverd.

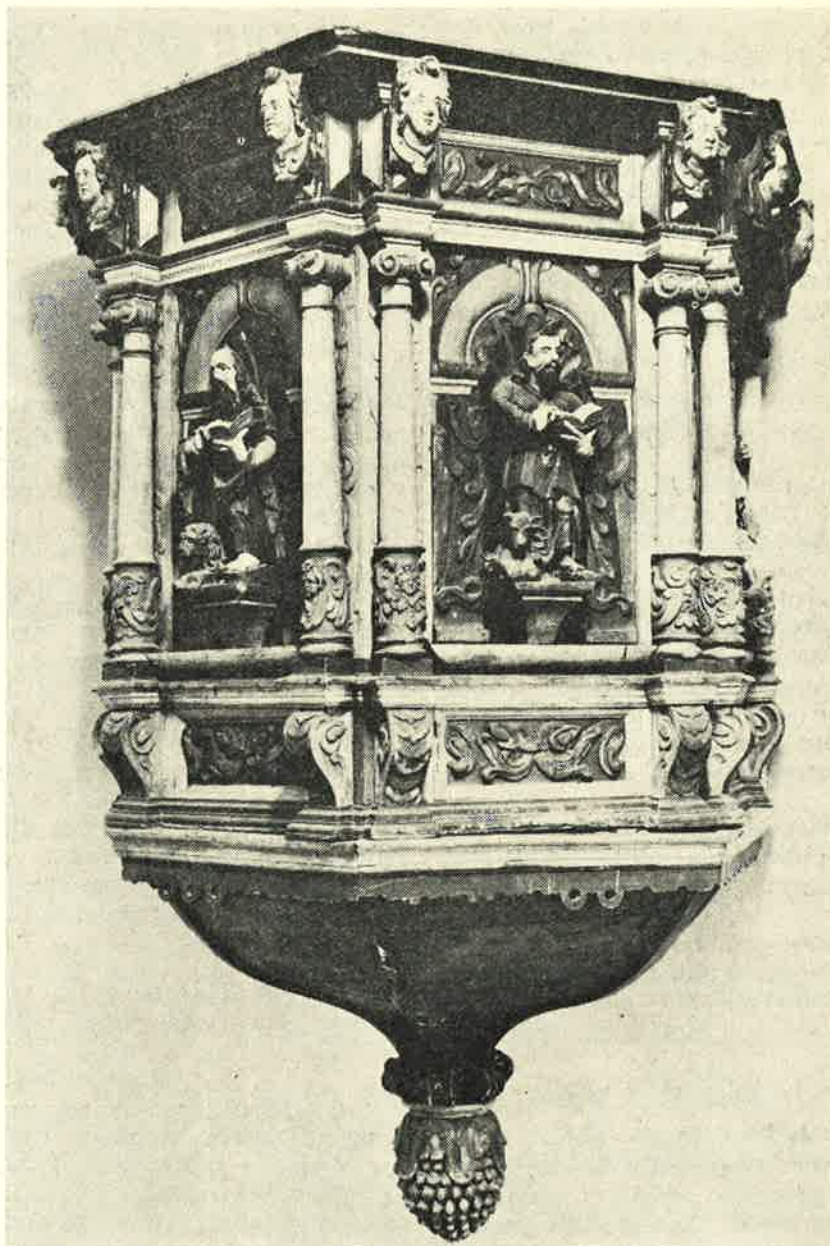
Sølberget misjonshus kl. 11. Spr. Rogstad.

Orkanger kl. 17. Familiegudstjeneste. Utdeling av «Min kirkebok»

«Ikkje om Guds ord — men som Guds ord».

Vi har bilde av Grøtte kyrkje sin preikestol frå 1650 — no på museum i Trondheim. Her skulle altså det myndige Guds ord ha lydt frå i hundreår. La det stå som ei påminning.

«Om Guds ord». Det er mye lesning og prat og tale om det. Noen gonger synest det mest å vere overflod både av bøker og tale. Den gamle preikeformularen lyder: «men som Guds ord» skal du tale og leve.

Dette får vere til ettertanke for hausten og vinterens sitt gudstenesteliv.

Det skal påminne oss som har fått i oppdrag å forkynne frå preikestolen. At vi taler med mynde om Guds frelse og Guds bod til menneska i dag. Slik av trøst og oppreising og utsending blir levande aktuelt for kvar av oss.

Men det same gjeld til oss som foreldre i heimen, som lærarar på skolen, som medkristne kvar på vår plass: At vi talar og lever som Guds ord.

Det vi her skriv om er svært viktig. Vi trur at forkynning og liv om Guds ord — altså teoretiske tankar omkring tru og liv — har fått alt for stor dominans. Det er ikkje så brysamnt det å vurdere ting teoretisk

som å leve det ut i praksis. Derfor har vi gått den lettvinde vegen så ofte fordi kravet ikkje skulle bli for stort. Guds levande ord fungerer ikkje ved eit om, men ved eit som — ei utleving i tale og liv.

Frelsesforholdet blir avgjort her. «Så kjem da trua av den bodskapen ein hører, og bodskapen kjem av Kristi ord», slik står det i Rom. 10,17. Det er den rette forløsende rekkefølge. Så får vi da la tanke og flid omgåast Guds ord, så skal det omforme oss slik at vi blir av dei som ber Guds ord i våre liv.

Vi ser fram til ei rik tid i Orkdals menighetsliv. Det skal skje gode og store ting iblant oss. Guds ord vender aldri tomt tilbake, rett utlevt, men skal gi rik haust.